

Bréfa- og málasafn 1957, fyrsti hluti

Bjarni Benediktsson – Stjórn­mál – Alþingismaður – Ritstjóri – Bréf – Jón Hnefill Aðalsteinsson – Eirik Juuranto – Hannes Kjartansson – Sigurður Stefánsson – Val. Björnsson – Þórir Þórðason – Jóhann Hannesson – Sæmundur G. Jóhannesson

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórn­málamaðurinn
Askja 2-23, Örk 4

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Reykjavík 10.11.1957.

Herra ritstjóri Bjarni Benediktsson,
Morgunblaðið,
Reykjavík.

3. þ. m. átti ég tal við Sværi -
bladmammi mitt Morgunblaðis, og fæddi honum stutta
afmælisgrein um Kristinn á Skarði 70 ára.

Lofaði Sværi að greinin skyldi komin
í Morgunblaðinu þann 10., ásamt mynd um
ég lét fullgera á minum kostnað, því miður
hafa þarna verið svikinn loford, og er það
slamt fyrir blaðið og flóttinn.

Ég hefði auðveldlega
getað komið þessari grein til prentunar í öðru
blaði, en ég var of auðtrúa og sarkaus fyrir
svona svikinn. Þá átti ég tal við -

Haraldur Hamar síðast liðnum laugardag,
og bad, hann að sjá um að greinin væri
líka í Ísafeld.

Er mi á beið til Keflavíkur,
en mun við fyrsta tekið sækja
greinina og klippa.

En þú skal ég
lofa þér Bjarni Benediktsson að senda
ermi fleiri greinar í Morgunblaðið, eða
hafa nokkur þessari viðskipti við blað þitt!

Þvíverjufullt,
Arni Þóttbjarnar frá
Styrmishöfni.

no/.

Frannesveg 36 Reykjavík
13. des. 1957.

Herra ríkisfori Bjarni Benediktsson,
Morgunblaðið,
Reykjavík.

Veoma atvinnuleysis í Styrmisskólinum
vart ég að hatta vörðum mínum far, og flutti
síðan til Reykjavíkur í gáfuheit, en eftir þessu
reynst að höndla hann.

Síðast líma tvo mánuði
hef ég verið í leit að atvinnu, en án árangurs,
og hafa þeir Gunnar Halgason, erendurmi og
Sig. Ágústsson þingm., sem báðir telja
sig hafa munið að þessu máli, engu
áorkað, enda munu þeir félagar ekki hafa
leitað fast eftir.

Þá fór ég þess á leit við þessa
herra, að þeir aðstoðu mig við útsögun á
2000 þúsund krónu vixiltánu, ekki tókst það,
og mun Jóh. Hafstein hafa meitað alibi aðstoð
veoma þess að ég skuldaði vixil við —

(no. 2.)

líveysturkann, sem ég hef þó nokkurn veginum
stadið í skilum með og framlegd: síðast með
2000 þúsund króna sjborgum.

Ég fór sjálfur
með víðilum til andstaðinga míns í
pólutík og hjálpaði hann mér á sveipstundu
um þessar 2000 þúsund krónur.

Leiðinlegt þattu
mér ef að flokkstæður mínir, innan Spálfstæðis flokks
meiddu mig til þess að yfirgefa flokkinn, þó ég hef
þó einhverjum vegum að lifa, og segja mátti
mér, ef ég leitandi á náðir andstaðinga
míns að mér yrði bjargað en þeim vandvæðum
sem ég er nú í.

Ég er nú, ásamt —

Sjúk. Reyni Pétursyni lögmanni að komu
á fót fasteignis og bílasölu að Spítalastíg
hér á bæ, en það tekur langan tíma að
vinna upp slíka vörðun, og ætla ég að
vinna mit þessi viðskipti aðeins á Kvöldin

(no. 3)

frá Kf. 6-9 - sunnudegis og þá laugardags
og sunnudags eftirmiðdags, en þetta
þrjú eru nema áurka vinna.

Þú langar mig
til þess, að biðja þig að hjálpa mér, að
þeyma á einhvorum hátt, að stöðga
mín hreinþega og létta vinnu.

Ég treyði þér
best allra íslendinga að ráðs þessu
máli til lykta á hagkvæmasta hátt.

Ég bið þú þér
þegna þess að ég treyði þér eins og allir
aðrir góðir sjálfstærismenn gera.

Ég kveð þig svo
með bestu óskum um góða heilbrigði.

Vandringarfyrir,
Þú

Pinn Helldur.

8/7, 1957.

Hr.
Jón Hnefill Adalsteinsson
STOCKHOLM

Háttvarti herro,

Svo er mál með vexti, að Morgunblaðið á kost á að fá viðtal við Kekkonen Finlandsforseta og sennilega fleiri áhrifamanna þar í landi af tillofni Íslandsfarar Forsætis. Í ráði hafði verið að Vilhjálmur Vínson skryppi til Finnlands þessara erinda en úr því getur ekki orðið. Spurningin er því sú, hvert þér getið tekið þetta að yður, gegn greiðslu forðakostnaðar og hófalegri þómun. Jæfrentu aðalkon-sáll mundi veita yður fyrirgreiðslu, þegar til Finnlands kumi. Líkilegt væri að hafa einnig viðtal við hann og afráða í samráði við hann en myndir og við hverja aðra en Kekkonen skyldi tala. Ad þessu þarft að vinda bráðan þug og bið ég yður að láta mig vita skjótlega.

Stokkhólmi 13 júlí 1957

Herra ritstjóri
Bjarni Benediktsson
Reykjavík
=====

Ég hef móttékið heidrad bréf yðar, dags. 8.p.m., og er mér sönn ánaegja að verða við beiðni yðar.

Nú vil ég beina theirri fyrirspurn til yðar, hvort ekki sé nógu snemmt fyrir mig að fara til Finnlands um n.k. mánaðarmót eða nánar tiltekið 31.júlí. Mundi ég þá vaentanlega tala við Kekkonen forseta og aðra áhrifamenn þar í landi 1. og 2. ágúst og senda ykkur vidtölin um hael. Svo er mál með vexti, að ég vinn sem stendur í banka hér í borg og er auðveldast fyrir mig að fá mig lausan nokkra daga um næstu mánaðarmót. Ef brýn nauðsyn krefur, get ég þó fengið að fara á öðrum tíma, en thaetti vaent um að fá að vita það sem fyrst.

Að sjálfsögðu mun ég hafa samband við Juuranto, adalraedismann og biðja hann að aeskja vidtals við Kekkonen forseta annan hvorn ádurnefndra daga, ef nánari rádstafanir vardandi slíkt vidtal hafa ekki thegar verid gerdar.

Virðingarfyllst,

Jon Sveinfill Adalsteinsson

Stockholm, 17. júlí, 1957.

Herra ritstjóri Bjarni Benediktsson,
Morgunblaðið,
Reykjavík.

Með tilvísun til bréfs míns frá 13.p.m., vil ég skýra yður frá þeim undirbúningi, sem ég hef gert síðan varðandi Finnlandsförina.

Sá undirbúningur hefur ekki verið með öllu tíðindalaus. Í bréfi yðar ráðlögðuð þér mér að hafa samband við Juuranto, aðalræðismann í Helsingfors, og áleit ég rétt að gera það sem fyrst, m.a. til að vita hvernig málin stæðu. Af sérstökum ástæðum gat ég ekki komið því við að hringja sjálfur, og sneri mér því til íslenska sendiráðsins hér í borg, og tók kona mín, sem þar vinnur, að sér að bera skilaboð okkar á milli, en sendiráðið hefur svo að segja daglegt samband við finnsku aðalræðismannsskrifstofuna.

Juuranto virtist síður en svo hrifinn af því að eiga von á mér, og var auðheyrnt, að honum hefði fundizt sér meiri sómi sýndur, ef hann hefði fengið að leiða fyrrv. sendiherra, Vilhjálmm Finsen, fyrir Kekkonen forseta, en venjulegan blaðamann. Virtist hann hræddur um, að ég þekkti ekki nógu vel til mála í Finnlandi. Einnig virtist hann ófús að veita ráðleggingar um, við hverja aðra en hann sjálfan og Kekkonen forseta skyldi tala, og taldi, að ritstjórn Morgunblaðsins bæri að ákveða slíkt í stað þess að leggja allan vanda honum einum á herðar.

Engin svör gaf hann við þeirri spurningu, hvort Kekkonen forseti myndi til viðtals 1. eða 2. ágúst, en sagði hins vegar, að á þeim tíma yrðu engir í bænum af þeim, sem enn er ekki ákveðið að tala við. Ég leyfi mér samt að álykta, að hann hafi sagt það að óhugsuðu máli, því ef líkt er háttað sumarleyfum manna í Finnlandi og hér í Svíþjóð, eru menn í leyfum nú, en verða komnir heim þá. Að lokum sagðist hann mundu skrifa Morgunblaðinu, að því er mér skildist, til að fá nákvæmari fyrir- mæli um við hverja skyldi tala. Þó kom það ekki skýrt fram, enda virtist maðurinn í uppnámi og framsetning hans á reiki.

Ég undi ekki alls kostar þessum málalokum, og skrifaði aðalræðismanninum samdægurs, og leyfi ég mér að senda yður afrit af því bréfi hér með, svo þér vitið allan gang málsins. Einnig vil ég beina þeirri fyrirspurn til yðar, hvort það sé ekki rétt skilið, að viðtölin við Kekkonen og Juuranto séu mikilvægust, þar eð þeir munu bezt þekktir á Íslandi.

Vistingsafullst
Jon Hnefill Adalsteinsson

Ég vil taka það fram að lokum, að ég ber engan kviðboga fyrir því að þekkja ekki nóg til manna og málefna í Finnlandi, til að hafa viðtöl við nokkra menn þar í landi, því maður kemst ekki hjá því að kynnað finnskum aðstæðum allvel eftir tveggja ára dvöl hér í Svíþjóð. Sænsk blöð láta sig miklu máli skipta allt, sem við ber í Finnlandi. Þá hefur áhugi minn fyrir förinni ekki minnkað við þennan mótvind í byrjun.

Virðingarfyllt,

-Afrit-

Generalkonsul Erik Jauranto,
Kaisaniemigatan 13 A,
Helsingfors.

Stockholm den 15 juli 1957.

Då jag i förmiddags bad min fru att göra mig den tjänsten att telefonera till Eder på grund av att jag själv var förhindrad däri, var det inte alls min mening att vålla Eder något besvär.

Den 12 ds erhöll jag ett brev från f.d. utrikesministern, redaktionschefen Bjarni Benediktsson, personligen, vari han ber mig resa till Finland och intervjua bl.a. President Kekkonen och Eder själv. Samtidigt uppmanade han mig att sätta mig i förbindelse med Eder. Andra upplysningar fanns inte, varför jag ansåg lämpligast att kontakta Eder så fort som möjligt, till att orientera mig i saken och få veta om några arrangement redan var i gång.

Jag har redan tillskrivit redaktionschefen Bjarni Benediktsson och meddelat honom att jag kan åtaga mig den ombedda tjänsten.

Nu vil jag fråga Eder om Ni kunde arrangera en intervju med Finlands President den 1 eller 2 augusti. Jag vore även hjärtligt tacksam om Ni själv hade tid för en intervju någondera dagarna. Från journalistisk synpunkt anser jag den tiden önskvärd, då materialet blir så färskt som möjligt.

Beträffande andra intervjuar vore jag tacksam för råd eftersom Ni känner bäst till den saken. Dock lägger jag den största vikten på ovannämnda två intervjuar. Lövrigt ämnar jag skriva kåserier från Helsingfors om land och folk, vilka jag är säker på kommer att intressera isländsk läsekrets.

Med varm tacksamhet,

Högaktningsfullt, /J.H.A. sign.

19/7, 1957.

Hr.
Jón Hnófill Aðalsteinsson
Minnborgsvägen 4th
BRUMMA - Stockholm
Sve r i g s.

Ég hafi móttengið bréf yðar nú síðast dags. 17. júlí
Ég vona, að þér hafið fengið skýrt um nauðsyn þess, að þér
hafið strax, *til Helmsjöns* vona og að fá staðfestingu þess að svo verði
húð fyrsta. Ég hafi verið í sambandi við Jauranto og mað hann
greiðir fyrir yðar öfla þörfum.

Vinsamlegast,

Stokkhólmi, 22.október, 1957.

Herra adalritstjóri
Bjarni Benediktsson,
Morgunbladinu,
Reykjavík.

Í septembermánuði s.l. átti ég bréfaskipti við Sigfús Jónsson, framkvaemastjóra, um skipti mín við Morgunbladið síðasta ár. Vegna misskilnings hafði farizt fyrir að faera mér til tekna það efni, sem ég hafði sent bladinu allt frá theim degi, er ég haetti í september 1956. Hins vegar höfðu að sjálf- sögðu verid teknar kvittanir fyrir theim peningum, sem ég hafði fengid út á umraeddu tímabili. Af theim sökum virtist ég standa í allhárri skuld við bladið, og skýrði Sigfús mér frá thessu í bréfi í byrjudum september. Ég skrifadi honum um hael, og skýrði frá, hvernig málið mundi vaxid. Fékk ég svar frá Sigfúsi, þar sem hann kvadst á förum úr baenum, en myndi athuga thetta, er hann kaemi aftur.

Í septemberlok skrifadi ég Sigfúsi enn og það hann að greida mín vegna taepar kr. 1.900:- til séra Jakobs Jónssonar. Sigfús mun hafa verid farinn úr landi, er það bréf barst, og síðan hef ég ekkert af málinu frétt. Þar sem brýn naudsyn ber til að thetta verði greitt í thessum mánuði, vildi ég bidja yður að gera svo vel að hlutast til um, að það verði gert.

Þá vil ég leyfa mér að vekja máls á öðru atridi. Sem fréttamaður Morgunbladsins hér í Stokkhólmi tek ég öðru hverju saman greinar um þau mál, sem hér eru efst á baugi og sendi bladinu. Nú virdist nokkud undir haelinn lagt, hvenaer ritstjórn bladsins telur thessar greinar birtingarhaefar og hvenaer ekki. Thetta kemur sér einkar illa, þar ed ég fae visst greitt á dálkinn, og vinnu, sem ég legg í greinar, sem ekki eru birtar því gersamlega kastad á glae. Nú langar mig til að varpa fram theirri fyrirspurn, hvort ritstjórnin gaeti öðru hvoru gefid mér ábendingar um, hvað aeskilegt vaeri, að ég skrifadi í bladið. Mundi það spara mér mikla fyrirhöfn og vangaveltur, en ég er í prófum af og til í vetur, og hef því fremur nauman tíma.

Virdingarfullst,

Jon Hrifill Adalsteinsson

Opveitt

5/11, 1957

Hr. Jón Hnefill Aðalsteinsson

Minnbergsvægen 4 ^{II}

B r o m m a.

Háttvirtu horra,

Vegna influensulasleika á vinkl hefur dregist að svara bréfi yðar. Sigfús framkv.stj. hefur nú tekið að sér að hafa samband við yður út af innieign yðar. Þau efni lúta hans yfirstjórn.

Um skrif í framtíðinni horfir svo, að við hér heima eigum erfitt m með að segja fyrir um einstök efni. Maðurinn á staðnum verður sjálfur að velja það, sem hann telur fréttanamat eða líklegast til að vekja áhuga manna. Frá Svíþjóð virðast menningarmál og bókmennta- o.p.þ. munu vera vanlegust fréttaeefni. Þó hefði t.d. mátt skrifa um stjórn málaatburði þá, er verið hafa að gerast. Nú eru þeir umliðnir. En ef t.d. kemur til kosninga er fróðlegt að fá yfirlit um horfur í þeim og helstu deiluefni.

Víðingarfyllst,

26/2, 1958

Hr. Jón Hnefill Aðalsteinsson

Minnebergsvägen 4, 2tr.

Bromma, Stockholm.

Kæri Jón Hnefill!

Ég bið afsökunar, hversu lengi hefur dregist að svara bréfi yðar frá 22. jan. s.l. En ég hefi viljað átta mig á, hvernig yrði um starfskrafta okkar í vor og sumar. Voru e.t.v. horfur á, að á þeim yrði breyting, sem ekki hefur þó orðið. Að svo vöxnu máli eru því ekki horfur á, að við þurfum á manni að halda í apríl eða í vor. Ef á því verður breyting, er sjálfsagt að athuga málið á ný. En svona stendur það í bili og ekki þýðir að veita ádrátt, sem ekki er hægt að standa við.

Yðar einlægur,

From

**U.S. News
& World Report**

24th and N Streets, N. W.
WASHINGTON 7, D. C.

Mr. Bjarni Benediktsson
Consulate Gen. of Iceland
551-5th Ave., Rm. 1815
New York 17, New York

ON

January 10, 1958

Mr. Bjarni Benediktsson
c/o Morgunbladid
P. O. Box 697
Reykjavik

Dear Bjarni:

Many thanks for your letter of December 30th. You can rest assured that I will do everything possible to follow the voting in New York; however I believe that there are not too many people staying or residing in New York at the present time who have the right to vote in Iceland.

The book which you asked for, "By Love Possessed", will be forwarded to you in the next government mail.

Regarding the U.S. News & World Report, I am glad to say that the first issue arrived this morning and will of course be forwarded to you as usual.

You mention that you had ordered "Foreign Affairs", but since I do not know who ordered it for you, nor exactly in whose name it was ordered, it would be helpful if you would send me a copy of the order and I shall have it checked immediately. As far as I know, this is a magazine published in Washington but they also have a New York office at 58 East 68th Street. Immediately when I have this information I shall be pleased to check it for you and make sure that it be regularly sent to the Consulate.

Finally I want to wish you and your family a Happy and Healthy New Year.

With best regards from Elin and myself to you and Sigga,

*Elin and
James*

HANNES KJARTANSSON

551 FIFTH AVENUE
NEW YORK 17, N. Y.
MURRAY HILL 2-5433

January 15, 1958

Mr. Bjarni Benediktsson
c/o Morgunbladid
Reykjavik

Dear Bjarni:

I am enclosing herewith two statements: one from the Consulate, showing that you owe them \$44.40; one from me personally, showing that you owe me \$10.14.

With best regards,

Hannes Kjartansson

Morgunblaðið

ADALSTRÆTI 6 - SÍMI 22480
PÓSTHÓLF 200

REYKJAVÍK, 11/4, 1958

Hr. aðalræðismaður

Hannes Kjartansson

551 Fifth Avenue

New York 17, U.S.A.

Góði vinur.

Vildir þú láta útvega mér og senda þessar bækur:

George F. Kennan: Soviet American Relations 1917-1920: Vol. II.

The decision to intervene.

Princeton University Press

I. Edgar Hoover:

Masters of deceit.

George F. Kennan:

Russia, The Atom and The West.

Harper 1958.

Þú skuldar svo reikning Mbl. eða minn fyrir bókunum.

Bið að heilsa þínu fólki.

HANNES KJARTANSSON

551 FIFTH AVENUE
NEW YORK 17, N. Y.

MURRAY HILL 2-5433

April 22, 1958

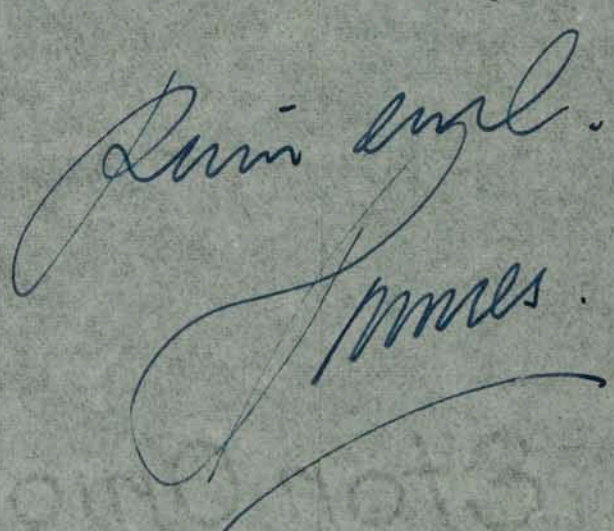
Dear Bjarni:

With the next government mail I am sending you Edgar Hoover's "MASTERS OF DECEIT" and George F. Kennan's "RUSSIA, THE ATOM AND THE WEST."

You also asked for Kennan's Volume II of the "SOVIET-AMERICAN RELATIONS 1917-1920" but I understand, from the bookstore with which I deal, that this volume will not be published until this fall. I shall check in another six or eight weeks and find out exactly when it is expected.

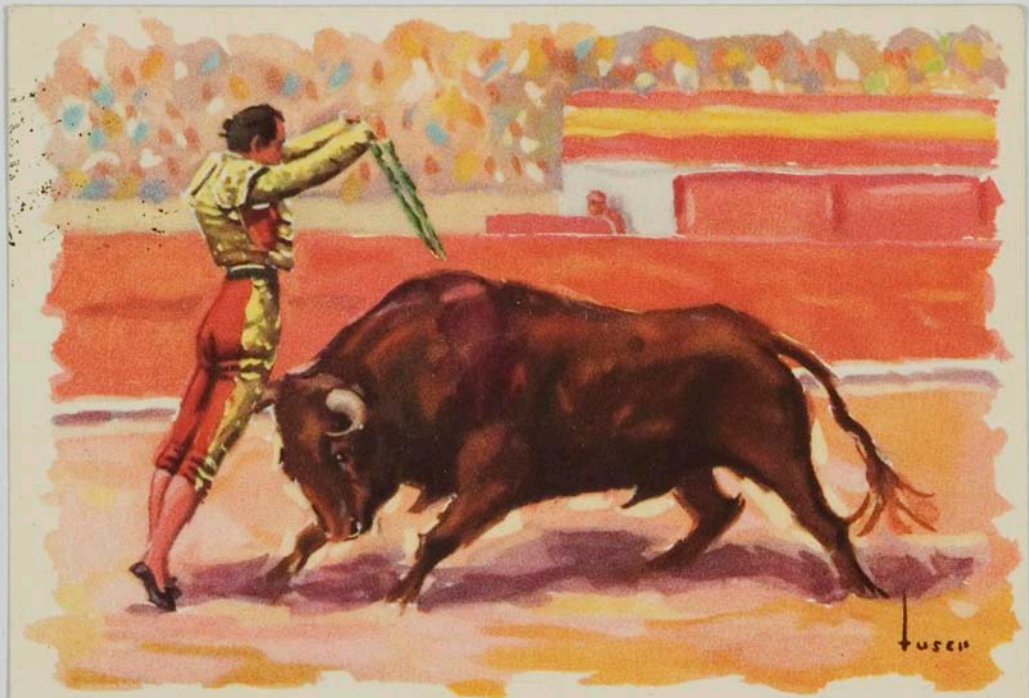
I wish to take this opportunity to advise you that I paid your account in full with the Consulate and credited the balance of the check, which you recently sent me, to your personal account with me. After the two above books have been charged to the account, you will have a credit with me of \$93.96.

With very best regards from Elin and myself to you and Sigridur.

A large, elegant handwritten signature in cursive script, appearing to read "Elin Kjartansson".

Mr. Bjarni Benediktsson
Former Minister of Justice
c/o Morgunbladid
Reykjavik, Iceland

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Valencia 30/4 57, Sir Axel
Kári Vinu

En varm hilsning
från Spanien. - Resan
har varit god och
fortsätter nu till
Rama - Napoli. -

Vi gläda oss för
var resa hem till
Sleund 13 Augusti.
Hoppas vi de finna
Eder friska och raka. -

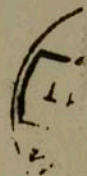
Med de bästa
önskningar

Linné & Birskur

ARCHIVO DE ARTE, S. L. - BARCELONA (ESPAÑA)
Reproducción prohibida

Serie T
n.º 5

UN PAR DE BANDERILLAS

Herr chefredaktör

Fra Bjarni Benediktsson
Morgunblaðið

Reykjavík
Ísland

Nótuvöllum. Hörgárdal, 20. 1957.

Morgunblaðið, Reykjavík.

Leidmuleg villa er í amnatagætri
afmálisgrein um Halldór Kærnested,
laugardagabl. 20. þ. máss.

Þar segir: "Jón Halldórsson, fari
Fríðfrims frá Þjárna etc." Hér mun
átt við Jón Þórláksson frá Skrifu í
Hörgárdal, hinn nafn kennda beund-
kappa og ástris Jónasar Halldórsson-
sonar (sic. "Á gömlu leidi"), en Jón
nefndi sig Kærnested, að egi ætla,
fyrsta þeirra ættmanna.

Þá stendur síðar í greininni:
"Jón Halldórsson (sic.) laugard.
Halldórsson flutti frá Þjárna að
Skrifu í Hörgárdal og rektad: þar
stöðuðli í mærgar veg etc."

Þetta er alrangt. Jón Kærnested
fæddist í Skrifu, þar sem fari hans
Þórlákur brennstj. og dóm. Halldórsson
frá Þjárna (d. 1846) gerði gæðmú.

fragaotan með margs konar ný-
breytni í búskap, þó að ekkert haf-
haldit nafni hans eins n' lofd mi-
n' seinni tímum y reynilendurinn
fyrir sem ein þá hattu summan erit
skrifu beinur með sin miklu y meir
en aldagömlu þé (130-140 ári).

Þiá bláid áslótu lí þessara
leifréttinga, ístea eg, að það sé gert
á þess, að nafn minns sé gellid.

Þiðingur fylld,
Sigurður Stefánsson.

STATE TREASURER

MINNESOTA

VAL. BJORNSON
TREASURER

ST. PAUL

JOHN N. NELSON
DEPUTY TREASURER

9. Október

Þú fyrirgefur, Bjarni, að það hefur bregist
má mér að þakka innilega, fyrir hönd
okkar allra, samúðarkæðjur ykkar við
andlát hans þessa. Mi var ég loksins
að frita á dögunum að Vætyr - með
þessa trilla-tri hans á Lásni Einarssyni
prófenar - er þúinn að ganga inn á spítala
George Washington hóskólans í Washington, D.C.,
og að hann verði skaddaður þar, en ekki
á Mayo stofnunni hér í Minnesota. Saman
hefði verið að fá Vætyr alla lífi þingad
vestur, en við viðum og sjáum hvað
ættu. Hitti Gudmund D. í New York
fyrir skemmstu -- sagði hann þarir
komma ísléttar - í það minnsta í vider-
ernum við sjálfum sig. Það er gott að
heyrast... á miður að segja að það sé
sama hvaðan gott kemur?

Þakka þér aftur fyrir
þingseminna
- Væduinn

845 Chalmers Place
Chicago 14, Ill.
2. nóvember, 1957.

Kæri Bjarni Benediktsson:

Það er þá svo komið, að eg verð að ganga á bak orða minna við yður, og vildi eg þó sízt yður bregðast allra manna. Eg hét því, er við kvöddumst, að segði eg upp starfi við greinasmið, skyldi eg gera það með fyrirvara, svo að yður gæfist færi að ráða annan í minn stað.

Eg hefi fundið til þess í haust í æ ríkara mæli, að erfitt er tveim herrum að þjóna, verkefni mínu hér og íslenskum lesendum. Samt hefir mér aldrei fundizt vandinn ærinn að koma einhverju saman, sem prentunarhæft mætti kalla, ef snilldarbragur þyrfti ei á að vera, og hafa raunar margir lesendur glatt mig með því að þiggja þessa mola með þökkum, svo ókræsilegir sem þeir hafa verið.

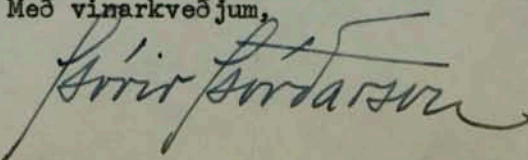
Nú kemur það til, að mér berast fregnir að heiman, að haft er uppi nið um mig vegna greinanna. Þykir gagnrýnendum mínum þær óverulegar og þunnildislegar, og er eg þeim hjartanlega sammála. En blaðakorn eru annað en kjarnafæða, sem út er gefin á bókum, og 90 mínútur nægur tími til þess að semja greinarstúf en ónógur til djúphygli. Og betur gæti eg en gert hefi, gæfist mér tóm til þess að hugsa í þaula hvert greinarkorn og samhengi frá helgi til helgar.

Ekki er eg svo hörundsár, að mér falli allur ketill í eld, þótt mér endist ekki yfirburðir til þess að fullnægja íslenskum kræsimumnum án láts né svo smásálarlegur, að hin fræga íslenska smásjá, sem nágranninn er skoðaður í, valdi mér hugarangri, þótt hún kyrki marga þá, sem betur gætu og meira en eftir þá sést. Hitt er mér síður um gefið, að niðendur mínir hafi uppi söng sinn í tvö löng ár að mér fjarverandi úr málsölum. Misskilningurinn á tilgangi þessara stúfa minna og tilorðningu þeirra á örskoti fleygra stunda breytir hér engu um, því sumir hinna háværustu vegenda mannorðs míns eru í hópi þeirra manna, er eg bað um eina eða tvær greinar til léttis, en báru af sér með viðbárum, sem engu tali tóku: Þeir ætlast til þess af mér í önn minni og erfiði, sem þeim er ofraun að í hægu brauði á Suðurlandi. Rógur og nið eru deig vopn í návígi, en á tveggja ára fjarvist vinnst þeim inn úr hverri brynju.

Ekki má eg ljúka þessum línum svo, að eg þakki yður ekki fyrir drenglund yðar á liðnum þrem árum. Sérstök ánægja var mér að vinna undir yðar stjórn að þessari greinasmið. Eg var farinn að kunna við mig í nábyli við grásleppuna á 3ju síðu, enda er eg í ætt við hana.

Mér þykir svo fyrir því að rjúfa á yður gerðan samning, (þótt eg raunar hafi sjálfur sett skilyrðin, því að þér fóruð ekki fram á uppsagnafrest að fyrra bragði), að eg bið yður þess að leyfa mér að sleppa tilkalli til greiðslu fyrir s.l. mánuð til skaðabóta. Ekki blaðsins vegna heldur mín.

Með vinarkveðjum,

18/12, 1957

Hr. Þórir Þórðarson
845 Chalmers Place
Chicago 14, Ill.

Kæri Þórir Þórðarson.

Ég þakka bréf yðar frá 2. nóv. s.l., sem mér þótti mjög leitt að fá. Mér virðist þér um of viðkvæmur fyrir annarra tali, ef þér hefð látið það fæla yður frá skrifum. E.t.v. mátti segja, að þau hafi ekki ætíð verið nógu alþýðleg, fremur lýst yðar eigin leit en útskýringum fyrir almenning. Einmitt þess vegna fannst mér þau meira virði, því að sá ókostur stendur til bóta.

Ég vona því eindregið, að þér takið síðar, þegar heim kemur, ef ekki fyrr, að yður skrif eða stjórn þessa dálks, sem ágætt er að fleiri en einn riti að staðalári.

Þér verðið að ganga eftir því, sem blaðið á yður¹greitt. Ef ég get gert yður eitthvað til fyrirgreiðslu er mér það ánægja.

Ég vona að yður og fjölskyldu yðar líði vel.

Bestu jóla og nýársóskir.

Yðar einlægur,

Þingvöllum
15. des. 1957.

Ritstjóri Bjarni Benediktsson
Reykjavík.

Heiðræði vinur:

Jóhni nalgast og fíni er
Kominum til að senda kvæðjur. Éu í
sláðum fegin stutta kvæðu alla ég að
senda bréf, sem á að fara þín og
þínum allar þegla óslis okkar hér á
jólum og komandi ári.

Éu auk þess hef ég nokkurt annað
á hjarta. Flestis hafa nú fullar hendur
af ameríki jótunna og gjóldis það eldri
síðis bláamenn en aðra. Eins er það
hér, reitningar, skjóðlar o.fl. áin sérhver
áramót. Smátt og snúningar og kvæð -

þetta er að stórankast hér með ári
hæfju. Síminum vill meira, vandrastofan
meira og eins er þetta annað aðra. Fíni
til að lesa, auk þess þekkingu sína og við-
halda þessum, verður sífellt minni.

Þó hef ég vund að hugleita eitt

vandamal, sem kvegr á í okkar fjöð-
félagi, en það er vandamal afbrata. Hef
ég hugsað mér að skrifa um þetta
nótkerur greinar og biðja Morgunblaðið
að taka þar. Gæri ég ráð fyrir að þær
yndu 6 að tölur og þessu að koma í
röð. Áramótin eru andvitað eldri heppni-
legur tími, en nótkerur þar á eftir má
gera ráð fyrir að menn gefi sig fremur
fám til að lesa járnlegt. Nótkerur af
spurnu hef ég þegar komið á þessum
en meiri hlutur er enn eftir.

Það, sem ég vona, er að ég geti
dregið fram fróðleik í þessu sambandi
sem eldri liggur laus fyrir hvar sem
vera skal. Væri þetta eldri þannig,
þá myndist mér eldri taka þar að
leggja hönd á verkid.

Hér með hjástandlegur kvegr
þinn eindregur

Jóhann Haukurson.

23/12, 1957

Sórn

Jóhann Hannesson

Dingvöllur

Ágæti vinur,

Ég þakka þér bréf þitt dags. 15. des. s.l. og alla vinsend þína
fyrir og síðar.

Hjáhill fengur mundi vera að því, ef þú vildir skrifa greinarflokk-
inn, sem þú minntist á, og mundi blöðin að sjálfsgöngu birta hann. Eina
spurningin er, hvenær best þótti henta að birta hann. E.t.v. hæpið að láta
hann koma í kosningahfríðinni til þegarstjórnar. Þó fer það auðvitað eftir
efni hans og um það dæmir þú best sjálfur. Hugsanlegt er og, að á þeim tíma
yrði töf á birtingu einstakera greina vegna rúmleysis.

Eftir að Þórir er bætur að skrifa sunnudagapóstla, - eftir eigin
ákvörðun nokkuð af skyndingu, - er í óvissu um ritan þeirra. Sórn Þór-
bergur í Bolungarvík hefur þó lofað að annast þá um skeið. Ég hekði hins-
vegar stláð að nefna það við þig, hvert þú vildir skrifa þá öðru hverju,
því að ég tel mjög gott að skilfa hór um. Þú hugleiddir þetta.

Ég og fjölskylda mín senda þér og fjölskyldu þinni bestu jóla-
hveðjur og óskir um velfarnað í dráð og lengd.

AKUREYRI, 13. desember 1957.

Herra Bjarni Benediktsson, aðalritstjóri "Morgunblaðsins",

REYKJAVÍK.

Heiðraði herra.

Hér með sendi ég yður grein, sem mig langar til, að þér takið til birtingar í "Morgunblaðinu." Nauðsyn hennar treysti ég yður að skilja betur en sumir aðrir. Ég hefi lesið inngang þann, er þér hafið skráð við Ritsafn Ólafíu Jóhannsdóttur og nota þá tækifærið um leið til að þakka yður fyrir hann. Hann færði mér mikinn og kærkominn fróðleik, en mér þótti vænst um, af hve miklum skilningi og samúð þér rituðuð um trú og sennfering hinnar matu og miklu konu.

Þjóð vor þarfnast lifandi trúar á Krist, trúar í anda Ólafíu Jóhannsdóttur, en sú trú fest aldrei með niðurrifi á kenningum Drottins vors. Ég tel mig eiga heima í hópi þeirra manna, er standa vilja vörð um kenningu Krists og postula hans. Erúð þér ekki einnig í hópnum þeim?

Með virðingarkveðju,

Sæmundur G. Jóhannesson.

Sæmundur G. Jóhannesson,

hólf 148, Akureyri.